

[Olufson.]

Arkitekt Mogens Clemmensen, der har undersøgt Forholdene paa Stedet, har udtalt sig derom, og Ministeriet har i en Skrivelse af 26. August 1925 sagt, at naar denne Udtalelse forelaa, vilde det tage Sagen op til Behandling. Denne Kirke, der, som sagt, er bygget omkring 1460, ønsker man nu for den Del, der er tilbage af den, ført tilbage til sin oprindelige Skikkelse. Det er anslaaet til at ville koste 97 500 Kr. Mariager er den mindste Købstad, vi har, og den har en meget lille og ikke synderlig rig Menighed, som ikke selv vil være i Stand til at gennemføre dette Arbejde. Jeg anmoder derfor den højtærede Kirkeminister om ogsaa at stille sig velvilligt overfor dette Andragende.

Jeg vil derefter henvende mig til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og vil begynde med en Tak til Ministeren, hvad der er mig en inderlig Tilfredsstillelse. Sammen med det ærede Medlem Hr. Elgaard indbragte jeg i Fjor et Andragende fra Beboerne ved Øls om, at Motortogene maatte standse ved den Vej, der gaar fra Øls op til Banen. Dette Andragende er blevet imødekommet, og jeg takker altsaa Ministeren derfor. Jeg haaber, at man ogsaa for Statsbanernes Vedkommende lidt efter lidt vil komme ind paa den fornuftige Ordning, som en Del Privatbaner allerede har praktiseret, nemlig den, at man ikke siger: Her ligger Stationen, og her maa Publikum komme af og paa, men at man opretter Holdepladser og Stationer rundt omkring ved samtlige Vejkryds, hvor der er Betingelse for at faa Passagerer. Det er min Opfattelse, at det foruden at vække Tilfredshed i Befolkningen vil være en god økonomisk Foranstaltning fra Statsbanernes Side at stille sig imødekommende paa dette Punkt, og jeg takker, som sagt, for, at det paagældende Stoppested er blevet etableret.

Ligeledes indgik jeg sammen med det ærede Medlem Hr. Nørskov med et Andragende fra Beboerne i Hornum om at faa et Lossespor ved Trinderup, der ligger en halv Snes Kilometer fra Hobro og noget lignende fra Onsild Station. Den har et ret betydeligt Opland Vest paa, som maa faa sine Varer med Lastbil fra Hobro eller Viborg. Man ønsker nu dér at benytte Banen og har selv givet Tilsagn om at ville anlægge de fornødne Veje og stille Jorden til Raadighed, blot Statsbanerne vilde anlægge Vigespor. Jeg har ikke hørt noget til dette Andragende, og jeg vil gerne spørge Ministeren, hvordan det gaar, om der er nogen Udsigt til at faa det gennemført?

Der er en anden Sag, jeg ogsaa gerne vil omtale for den højtærede Minister. I denne Tid er der en Kommission, der rejser rundt i Landet for sammen med Amternes Vej udvalg at udpege, hvilke Rutebiler der for Fremtiden skal have Koncession. Jeg har haft Lejlighed til at se en Del af de Indstillinger, der foreligger dels fra Amterne og dels fra Rutebilkommissionen, og jeg maa sige, at det er nogle blodtørstige Herrer, de slaar ned paa Rutebilerne over en lav Sko. Jeg vil indrømme, at vi har faaet alt for mange Rutebiler, men paa den anden Side mener jeg ikke, at Samfundet kan fare saa stærkt frem mod dem, som man har gjort her. Disse Mennesker har startet en Forretning i god Tro, de har bundet en Kapital deri, og i samme Øjeblik man nu kommer og nægter dem Koncession, vil de allerfleste af dem være til Tiggerstaven. Hvis man ikke kan faa en mindelig Ordning med disse Mennesker, og hvis altsaa en Del af Ruterne skal ophæves, mener jeg, at Samfundet uvægerligt har en Pligt til at give de paagældende en Erstatning, saaledes at det, de gik ind til i god Tro, ikke skal ende med at blive deres Ruin. Og hvad der gælder Rutebilerne, gælder i fuldt saa høj Grad Lastbilerne. Ogsaa for dem vil jeg lægge et godt Ord ind; de, der fører disse Vogne, er dog ogsaa en Slags Mennesker. Jeg havde Lejlighed til forleden Dag at se en Indstilling fra en Direktør for en Privatbane, hvori han udtaler sig til Amtsvejudvalget angaaende de Lastvogne, der kører i Banens Opland, og den gik ud paa en ren og skær Nedsabling af samtlige Lastvognsruter, der ikke stod i Forbindelse med eller havde Tilknytning til Banen, saaledes at vedkommende Privatbane fik Monopol paa hele Godstransporten. Saaledes mener jeg ikke man kan gaa frem, og jeg synes i Grunden, at man ved en saadan Fremgangsmaade er lige ved at komme i Strid med det fremsatte Lovforslag om Arbejds- og Erhvervsfrihed, hvis § 3 siger, at enhver Art af økonomisk Forfølgelse, som tilsigter utilbørligt at begrænse den enkeltes frie Adgang til Erhverv, skal straffes med Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder, og jeg er ikke tilbøjelig til at tro, at man i dette Tilfælde kan komme ind under de formildende Omstændigheder. Det undrede mig i allerhøjeste Grad, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som ellers plejer at være Frihedens Apostel i dette høje Ting, da han i Gaar havde Ordet, ikke benyttede Lejligheden til at protestere mod det